náležitostí zákonom vyžadovaných môže tvoriť samostatný poľovný revír, na ktorej ploche sú urbalialisti bezpochybne oprávnení bez akéhokoľvek úradného zákroku vykonávať samostatne poľovné právo, lebo týmže iným spôsobom disponovať a ďalej, že preskúmanie takejto pachtovnej smluvy nespadá do kompetencie podžupana. Podľa týchto noriem teda neprináleží dozorčie právo úradu administratívnemu ani nad dražbami, ani nad prenájomnými smluvami, ktorých predmetom bolo poľovné právo na nerozdelenej spoločnej do vlastníctva sťažujúcich si urbarialistov patriacej súvislú súčiastku tvoriacej a aspoň 200 kat. jutár obnášajúcej ploche.

Z týchto úvah plynie tedy, že kompetencia úradov správnych k tomu, aby zmienené usnesenie valného shromaždenia sťažujúcich si urbarialistov mohly preskúmať z moci dozorčej, nemá základu ani v jednej z oných noriem, o ktoré žalovaný úrad túto svoju kompetenciu podľa svojho odvetného spisu opiera. Nutné bolo tedy napadnuté rozhodnutie zrušiť podľa § 7 zák. o ss, aniž by sa nss mohol zaoberať ďalšími námietkami sťažnosti.

Č. 10.581.

Učitelstvo (Slovensko): Školská stolice církevní školy ludové nemůže ustanovenému správci školy odpírati ředitelský přídavek podle zák. č. 104/26 z důvodu, že na účel ten nedostala státní podpory.

(Nález ze dne 30. května 1933 č. 9627.)

Věc: Řím. katol. školská stolice v Č. proti zemskému úřadu v Bratislavě o správcovský honorář pro učitele Jana N.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Ve valném shromáždění řím.-katol. školské stolice v Č., konané dne 28. listopadu 1927, byl učitel Jan N. pověřen funkcí ředitele církevní ludové školy v Č. s tou však výhradou, že školská stolice nebere na sebe placení ředitelského platu, nýbrž dožaduje se jeho placení ve formě státní výpomoci, nepřejímá však za to odpovědnost. Jan N. byl schůzi přítomen jako zapisovatel. Církevní vrchnost rožňavské diecéze vydala pak Janu N. dekret ze 6. prosince 1927 o jmenování řídícím učitelem na řím.-kat. ludové škole v Č., v němž mu zároveň oznámila, že příslušná řím.-kat. náboženská obec ředitelským platem obtížena býti nemůže pro svou prokázanou chudobu, jež ji opravňuje k používání státních výpomocí.

Ve valném shromáždění řím.-kat. školské stolice č.-ské ze 14. října 1928 bylo jednáno při sdělání rozpočtu o žádosti řídícího učitele J. N. za přiznání ředitelského přídavku podle zák. č. 104/26 a usneseno, aby ředitelský přídavek 950 Kč nebyl do rozpočtu dán, nýbrž aby peníz, potřebný k výplatě ředitelského přídavku, byl poskytnut ve formě státní výpomoci.

Podáním z 10. dubna 1929 žádal řídící učitel Jan N. u okresního úřadu v Lučenci o stanovení ředitelského přídavku se zpětnou platností od 1. ledna 1926, poněvadž vydržovatelé řím.-kat. školy v Č. proti předpisu zákonů mu ředitelský přídavek již po 3 léta odpírají. Okresní úřad

v Lučenci výměrem z 12. března 1930 žádosti té vyhověl a na základě § 1 nař. býv. uher. min. škol. č. 76.000/1907 a § 2 vl. nař. č. 96/28 uložil řím.-kat. církevní obci v Č., aby správci Janu N. ředitelský přídavek ve smyslu § 45 zák. č. 104/26 od 1. ledna 1926 počnouc za každý rok v ročních 900 Kč vyplatila a též v budoucnosti pravidelně vyplácela, dokud podmínky pro nárok na správcovský přídavek budou splněny. Za uplynulé 4 roky musí správcovský přídavek býti co nejdříve žadateli vyplacen. V důvodech uvedeno, že každému učiteli-správci školy náleží správcovský přídavek, jehož vyplácení zatěžuje podle § 45 zák. č. 104/26 udržovatele školy, a výška správcovského přídavku je stanovena v § 15 cit. zák. Na tvrzení předsednictva řím.-kat. školské stolice v Č., že správce-učitel byl zvolen jen s podmínkou, že jeho ustanovením nevzniknou žádné výlohy na církevní obec, nelze vziti zřetele, poněvadž není v zákoně odůvodněno.

Odvolání řím.-kat. školské stolice v Č. z tohoto výměru zemský úřad v Bratislavě nař. výnosem zamítl a potvrdil výměr okresního úřadu v Lučenci z jeho důvodů.

O stížnosti, na toto rozhodnutí podané, uvážil nss toto:

Žal. úřad, převzav důvody rozhodnutí okr. úřadu, zamítl odvolání stěžující si řím.-kat. školské stolice ze dvou důvodů, a to jednak z toho důvodu, že podle zákona je školská stolice jako udržovatelka školy povinna řídícímu učiteli Janu N. vypláceti ředitelský přídavek, jednak proto, že výhrada učiněná při ustanovení Jana N. řídícím učitelem, že školské obci tím nevzniknou žádné výlohy, je právně irelevantní.

Proti prvnímu důvodu namítá stížnost, že podle zákonných předpisů ve stížnosti citovaných školská stolice není povinna vypláceti ředitelský přídavek, dokud neobdržela na jeho úhradu státní podporu. Leč z tohoto důvodu školská stolice nemůže po právu odpírati vyplacení ředitelského přídavku. Ani ustanovení § 1 odst. 2 věty 2. zák. č. 104/26, podle něhož platí pro učitele ostatních veřejných škol obecných a občanských (mezi něž patří i školy církevní, neboť nespadají mezi školy uvedené v odst. 1 téhož paragrafu) platová ustanovení tohoto zákona a dosavadní služební předpisy, dokud nebude úprava platových a služebních poměrů těchto učitelů provedena zvlášťním zákonem, ani předpis § 45 téhož zák. nečiní nároky učitelů škol církevních proti vydržovatelům těchto škol na služební příjmy podle tohoto zákona závislými na předpokladu, že vydržovatel školy obdrží na úhradu těchto vydání státní podporu. I kdyby však se cit. předpisům učit. zák. mohlo rozuměti tak, že i pro povinnost uloženou udržovatelům škol v těchto předpisech platí stejná omezení, jež podle starších předpisů byla vůbec platná pro povinnost udržovatelelů škol poskytovati plat učitelům na těchto školách, jest k tomu uvésti, že ani ze starších předpisů neplyne, že by vydržovatel školy byl oprávněn odpírati učiteli vyplácení služebních příjmů proto, že neobdržel na ně státní podporu. V § 6 zák. čl. XXVII:1907 o právních poměrech nestátních škol ludových a o platech učitelů na obecních a církevních školách, se udržovatelům škol ukládá povinnost, vypláceti učitelům na školách obecních a církevních měsíčně nebo čtvrtletně předem bez jakéhokoli omezení, tedy i bez ohledu na to, zda udržovateli školy byla státní podpora přiznána a vyplacena nebo ne. V § 22 zák. čl. XVI:1913 o úpravě platů učitelů na obecních a církevních ško-

lách ludových, kterým byl nahražen stížností citovaný předpis § 12 odst. 1 zák. čl. XXVII:1907 (arg. § 33 odst. 1 zák. čl. XVI:1913) se udržovatelům škol obecních a církevních rovněž bezpodmínečně ukládá povinnost, zvýšiti platy učitelů až do výše tímto zákonem stanovené.

Není tudíž důvodnou námitka stížnosti, že školská stolice není povinna řídícímu učiteli N. vypláceti ředitelský přídavek z toho důvodu, že ex lege není k tomu zavázána, poněvadž k jeho úhradě neobdržela dosud státní podpory. Tím padá však i námitka vadnosti řízení, že úřady nezjistily, zda zvláštní daň 5%ní ve smyslu ustanovení § 12 zák. čl. XXVII:1907 v souvislosti s ustanovením § 35 zák. čl. XXXVIII:1868 a § 25 prov. nař. min. vyuč. č. 76.000/1907 je v daném případě vyčerpána a zda proto stěžující si školská stolice požívala státní podpory. Neboť je-li okolnost, zda udržovatelka školy má na státní podporu nárok nebo ne a zda podpora ta byla jí vyplacena, nerozhodnou pro právní povinnost udržovatelky církevní školy, vypláceti učiteli na této škole jeho služební platy, pak není vadou řízení, když v daném případě tyto okolnosti nebyly v adm. řízení vyšetřeny.

Proti druhému důvodu nař. rozhodnutí poukazuje stížnost na to, že školská stolice vyslovila v zápisnici z 28. listopadu 1927, že nepřejímá placení přídavku správcovského, ale že bude k tomu účelu žádati o státní podporu, kteréžto stanovisko má oporu v citovaných ustanoveních starších zákonů. Řídící učitel Jan N. vzal prý toto rozhodnutí na vědomí. Tím stížnost patrně chce dovozovati, že usnesením školské stolice z 28. listopadu 1927 byl nárok Jana N. na ředitelský přídavek již pravoplatně zamítnut. Leč pouhým usnesením školské stolice o sobě, že obec církevní nepřejímá placení ředitelského přídavku, nebylo ještě s právním účinkem vůči Janu N. vysloveno, že se jeho nárok na ředitelský přídavek zamítá, neboť usnesení to zůstalo vnitřním děním řečené korporace i když Jan N. byl snad mu přítomen jako zapisovatel a nestalo se vůči němu pravotvorným aktem, dokud mu nebylo ve formě úředního vyhotovení vydáno. Z té pouhé skutečnosti, že školská stolice se usnesla, že nepřejímá placení ředitelského přídavku, že usnesení tomu byl Jan N. přítomen a vzal je bez protestu na vědomí, nemůže tedy stížnost důvodně dovozovati, že není povinna Janu N. ředitelský přídavek vypláceti.

Č. 10.582.

Zdravotnictví: * Zákon o potírání nakažlivých nemocí č. 67/1913 ř. z. neupravuje otázku náhrady nákladů spojených s nemocničním ošetřením osob onemocnělých nakažlivou nemocí.

(Nález ze dne 31. května 1933 č. 7395.)

Prejudikatura: Boh. A 6081/26.

Věc: Rada hlavního města Prahy (vrch. mag. kom. Dr. Václ. Bílek) proti zemskému úřadu v Praze (koncipista pol. správy Dr. Štěp. Nabák) o náhradu léčebného.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.